

MANUSKRIPTER / MANUSCRIPTS

Hjertestorme (August Blom, DK, 1916)

Nordisk Films Kompagni

Ns 1399/a (pdf: p. 2–24)

Ns 1399/b (pdf: p. 25–61)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

Paldemar Andersen:

Eva.

Material of Mr. H.
at J. M.

EVA.

KINODRAMA i ⁷⁸ 64 BILLEDER.

PERSONERNE:

Eva Vønge,

Clara Wieth.

~~Hendes Fader, Opsynsmand ved Slotsruinen.~~

Ernst Klarskov, Lærer ved Blindeinstituttet.

Enkefru Klarskov, hans Moder.

Dr. med. Axel Juel, Øjnløge.

Nina von Holten.

.....

1.

Ernst Klarskov, der er lærer ved Blindeinstituttet, blandt sine elever.

(Et af Undervisningslokalerne på Blindeinstituttet)
Der sidder en del Blinde bøjjet over deres Pult. Klarskov går rundt mellem dem og underviser dem i at "lære" den ophojede Skrift, Blindebenytter. Man lægger Mærke til den Glæde og Tilfredshed over Arbejdet, som lyser ud af deres Ansigter. Klarskov er en ikke helt ung Mand, ikke særlig køn, - af men af et absolut sympatisk og tillidsvækkende Udseende.

2.

(Kontor)

Den gamle Pedel kommer ind, - ser på Uret, der står på 3, - runger så på Klokkerne til de forskellige Klasserækker.

(Undervisningslokalet - som 1)

Timen slutter. Eleverne rejser sig, siger Farevel til Klarskov. De viser ham en æktsindet, barmhjertig Kærlighed og Tillidsfuldhed. Klarskov går.

4.

Klarskovs Kvinde, Eva, - der har været blind siden hun i 12 Aar Alderen blev ramt af et Lymslagslag, - er ogsaa Elev paa Institutet - og bor ~~sammen med~~ ^{hos} Klarskov og haves ~~Moder~~ (Andet Lokale)

En Del unge Piger, der har siddet om et langt Bord og været beskæftiget med Næveflektning, er i Færd med at bygge op. Helt i Færd sidder Eva. Hun er af en sjælden Skønhed. Hendes Øjne er uden Glans, - men eller er Blindekøden ikke synlig. Hendes Bevægelser er præget af Uvirkelighed, så snart hun er uden for de daglige og kunstige omgivelser. Klarskov kommer ind for at hente hende. Hun lægger sit Begynde til Lide og følger med ham ind. Man læser i Klarskovs Øjne, hva meget Eva betyder for ham.

5

(Værelse for Institutet)

Unge Piger kommer ind, - grupper sig og med hinanden i Hænderne... Sidst kommer Klarskov og Eva.

6.

(Gade)

De blinde Piger kommer, pludrende og leende.... med hinanden under Arme. Den Ro og stille Glæde, der præger dem, danner en slaaende Mod-sætning til de andre Fodgængeres Uro og Fortrædelighed.... Sidst kommer Klarskov og Eva.

till hende, stryger hende kærligt over Haaret, ser ud af Vinduet, griber Eva i Arsen og siger noget ⁷ hende.

Den kendte Specialist i Øjensygdomme, Dr. med. Axel Juel, har sin Kli-

nik i samme Ejendom, som Klarskov bor i.

(Foran Ejendommen)

Juel kommer ud fra Gadedøren og standser for at tænde sig en Cigar. Han er en smuk og elegant, ung Mand, der er dog noget brutalt i hans Øjne og om hans Mund- Klarskov og Eva kommer - og gaar ind ad Gadedøren.... Juel stirrer et Øjeblik efter Eva, betaget af hendes usædvanlige Skønhed,- trækker saa paa Skuldrene og gaar.

N. 8

(Spisestue hos Klarskov)

Bordet staar dækket, da Klarskov og Eva kommer ind. De hilser kærligt paa den gamle Fru Klarskov, og man begynder at spise. (kort Billede.)

N. 9

Efter Middagen.

(Dagligstuen)

I Kåb²appen sidder Klarskov og læser op for Eva, som sidder paa en Skammel ved hans Fødder og lytter opmærksomt til..(Nærbillede) Klarskov kaster af og til et Blik ned til hende,- fuldt af Kærlighed og Æmhed.. Han bliver mere og mere adspredt og lader til Slut Bogen synke... Hun vender spørgende sit Ansigt op mod ham... Han ser et Øjeblik paa hende, saa griber han hendes Haand og forklarer hende- stammende og usammenhængende Ord- hvor meget hun er for ham.. og beder hende blive hans Hustru... Eva har straks forvirret sænket sit Hoved, men hæver det saa op mod ham... Der staar Glædestaarer i hendes stakkels blinde Øjne; et lykkeligt Smil glider over hendes Læber.. og tillidsfuldt lægger hun sit Hoved ind mod hans Bryst.... Fru Klarskov kommer ind, betragter med fugtige Øjne de to..... Eva kaster sig jublende om hendes Hals.

10
12.

Den næste Dag har Eva ingen Timer paa Skolen, og venter med Længsel paa, at Klarskov skal komme hjem.

(Spisestuen)

Eva sidder ved Vinduet, beskæftiget med Kurvefletning. Hun lytter af og til. Fru Klarskov, der har været i Færd med at dække Bord, gaar hen til hende, stryger hende kærligt over Haaret, ser ud af Vinduet, griber Eva i Armen og siger noget til hende.

10^a
~~20~~

(Gade)

Klarskov kommer hurtigt gaaende.

(Spisestuen)

10^b
~~20~~

Fru Klarskov vender sig fra Vinduet, Eva rejser sig glad og gaar hen imod Døren, betyder Fru Klarskov, at hun ikke behøver at følge hende.

(Gade)

11
~~20~~

Klarskov skal lige til at gaa over Gaden, da han standser, grubler-nikker fornøjet - og forsvinder ind i en Guldsmedebutik.

(Trappegang oppe paa Kvisten.)

12
~~20~~

Eva kommer ud, - stiller sig ved Rækværket, - ventende.

(Guldsmedebutik)

13
~~20~~

Klarskov vælger et Par Forlovelsesringe ud, betaler- og gaar.

(Trappegang oppe paa Kvisten)

14
~~20~~

Eva bliver utaalmodig, - gaar ned ad Trappen, snubler- og styrter nogle Trin ned. (Bill. brydes brat)

(Trappen længere nede)

15
~~20~~

Axel Juel kommer ud fra sin Klinik, - farer sammen - og skynder sig efter et Øjeblik Betænkning op ad Trappen.

(Trappegang oppe paa Kvisten.)

16
~~20~~

Eva ligger paa en Trappeafsats, - søger at rejse sig, Juel kommer til, hjælper hende op, - beroliger hende og fører hende ind i Klarskovs Lejlighed.

Klarskov og Eva gaar.

(Operationssalen)

Dr. Juel, - assisteret af en Assistent og et Par Sygeplejersker gør alt i Stand til Operationen, En Sygeplejerske lukker Klarskov og Eva ind. Juel hilser hjerteligt paa Eva og taler opmuntrende til hende, Klarskov overrør ham ganske. Han giver Assistenten og Sygeplejerskerne Ordrer - og opdager saa pludselig Klarskov:

17
~~21~~

~~(Spisestuen)~~

Juel fører Eva ind og anbringer hende i en Lænestol. Fru Klarskov er ulykkelig. Klarskov kommer til, - bliver ogsaa helt ude af sig selv. Juel beroliger dem og forklarer Sagen, - lader Eva rejse sig og bevæge sig. Hun har slaaet sig en Smule, det er det hele. Juel peger spørgende mod hendes Øjne.. Klarskov fortæller, - og den unge Læge hører interesseret til, - bøjer sig ned over hende, - taler beroligende til hende - og undersaa hendes Øjne gennem en Lup. Han grunder, vender, nikker saa til Klarskov, "bøjer sig saa mod Eva.:

Jeg tror næsten, at det ved Operation vil kunne lykkes mig at gengive Dem Synet! Jeg har haft med lignende Tilfælde at gøre før - ,
Maa jeg forsøge ?

Eva er raadvild, - men efter et Øjeblik's Betænkning nikker Klarskov, - taler saa indtrængende til Eva, som saa giver sit Samtykke. Juel tager Afsked - og beholder Evas Haand længere i sin end strengt nødvendig

Fru Klarskov følger Lægen ud.. Eva rejser sig trykker sig bange ind til Klarskov (Nærbill.)

Jeg bryder mig slet ikke om at komme til at se! - Jeg kan jo ikke blive lykkeligere end jeg er nu!

Klarskov klapper mildt og beroligende hendes Haand, - tager saa de to Ringe frem, som han købte, - og sætter den ene paa hendes Finger..

Med et taknemligt Smil lægger hun sine Arme om hans Hals.-

(Billedet toner bort.)

18
~~22~~

Før Operationen.

~~(Dagligstuen)~~

Baade Klarskov, hans Moder og Eva er nervøse, Klarskov ser paa sit Ur, siger saa noget til Eva.. Hun nikker, rejser sig og kaster sig hulkende om Halsen paa Fru Klarskov, der gør alt for at berolige hende. Klarskov og Eva gaar.

19
~~23~~

(Operationsstuen)

Dr. Juel, - assisteret af en Assistent og et Par Sygeplejersker gør alt i Stand til Operationen, En Sygeplejerske lukker Klarskov og Eva ind. Juel hilser hjerteligt paa Eva og taler opmuntrende til hende. Klarskov overser han ganske. Han giver Assistenten og Sygeplejerskerne Ordre - og opdager saa pludselig Klarskov:

Nu er Kl. 11. De kan komme igen Kl 5,- saa foreligger der forhaabentlig et Resultat !

Klarskov nikker stille. Eva griber hans Haand, vil nødtigt have at han skal gaa. Men Lagen er bestemt, drager Eva fra Klarskov, - som sa langsomt gaar.. Juel stirrer med et fjendtligt Blik efter ham, - fører saa blidt Eva hen til Operations^{stolen}bordet og begynder paa Operationen.

(Dagligstuen)

20.
24.

Klarskov kommer ind, sætter sig, ophidset og nervøs Moderen søger at berolige ham.

(Operationsstuen)

21.
25.

Juel foretager er sidste Snit, binder saa hurtigt et Tørklæde for Patientens Øjne, - efter at have vasket dem ud.. Han nikker tilfreds. Eva søger at rejse sig, - men vakler.. Sygeplejerskerne fører hende hen til en Divan og lægger hende til Hvile.. Juel gaar hen og føler hendes Puls, - nikker tilfreds til sin Assistent. Han bliver et øjeblik staaende og betragter saa Eva med et dvalende, - beundrende Blik - og gaar saa langsomt hen og begynder at vaske sine Hænder.

22.

Mod Lyset

(Dagligstuen)

Klarskov gaar urolig op og ned ad Gulvet, ser paa Uret der viser 5. Han griber saa den beskedne Buket, der ligger paa Bordet, - trykker krampagtigt Moderens Hænder - og gaar, - idet han forsøger at sende Moderen et opmuntrende Smil.

(Operationsstuen)

23.
27.

Eva sidder oprejst i Divanen, - med Bindet for Øjnene. En Sygeplejerske sidder ved Siden af hende og klapper beroligende hende Haand.. Juel kommer ind, - med en pragtfuld Buket Roser, som han lægger fra sig paa Bordet. Han gaar saa hen til Eva, taler beroligende og opmuntrende til hende, - betyder Sygeplejersken, at hun skal dæmpe Lyset i Værelset og tager saa forsigtigt Øjen-bindet af - og træder tilbage. Eva rejser sig, - man ser strax at Lyset indvirker paa hende.. Hun holder et øjeblik Hænderne for Øjnene, - saa stirrer hun frem for sig.. Glædestaarer pipler frem i hendes Øjne, - Hun griber Juels ene Haand mellem begge sine

og fører dem til sine Læber.. Juel undersøger hendes Øjne og nikker tilfreds,- rækker hende saa Roserne, og hun betragter med straalende Øjne Blomsterne,- som hun i mange Aar kun har kunnet nyde Duften af. En Sygeplejerske kommer ind og siger noget til Juel,- idet hun peger ud. Juel nikker fortrædelig,- og Sygeplejersken gaar igen. Han fører saa Eva- med hendes Haand i sin - om i Værelset og viser hende de forskellige Ting som findes. Hun betragter alt med en rørende og barn - lig Glæde, lytter interesseret til hans Ord og skotter af og til op til den unge Læge med et Blik der røber baade Taknemlighed og Beundring. En Sygeplejerske lukker Klarskov ind. Han stiller sig uden for Døren og lægger bedrøvet Mærke til, hvor optaget Eva er af den unge Læge. Han gaar et Par Skridt frem. Eva vender sig,- stirrer paa ham overrasket og forvirret saa fremstammer hun nogle Ord og rækker den beskedne Buket hen imod hende. Eva kender ham straks paa Stemmen,rækker ham Haanden og søger at lade mere glad, end hun i Virkeligheden er. Uvilkaarlig drager hun Sammenligning mellem den uanselige og kejtede Klarskov - og den elegante og smidige Læge,- og man ser paa hende, at Klarskov skuffer hende - Juel rækker hende Roserne, lukker Døren op, og de 3 gaar ud.. Juel har et Par mørke Brilller i Haanden.

28. 24.

(Venteværelse)

Stort og elegant Værelse. De 3 kommer,- efter at en Sygeplejerske har dæmpet Lyset noget. Eva ser sig om. Man forstaar, at hun er imponeret.. Juel anbringer Brillerne for hendes Øjne - og paaminder hende om at være meget forsigtig foreløbig.. Eva nikker og rækker Juel sin Haand til Afsked.. Han trykker et langt Kys paa den... Noget forvirret tager Eva Haanden til sig.. Klarskov og Juel hilser køligt paa hinanden. Juel lukker Entredøren op.

29. 25

(Trappen, som 20 f.)

Juel lukker Klarskov og Eva ud,- og de to sidstnævnte gaar op ad Trappen. Juel stirrer efter Eva,- som uvilkaarligt ser sig tilbage .. Juel, der virkelig er betaget af Evas Skønhed, nikker bestemt..og knytter Hænderne :- Hun skal blive hans !-- Han gaar langsomt ind.

30.

(Dagligstuen)

Fru Klarskov sidder og ^{syer} sukker,- lytter og rejser ^{sig} Klarskov

(Dagligstuen)

Fru Klarskov sidder og ^{syv}sukker, - lytter og rejser sig.. Klarskov og Eva kommer ind.. Eva stirrer et Øjeblik paa Fru Klarskov, saa kaster hun sig i hendes Arme, - hulkende af Glæde... Fru Klarskov betragter hende kærligt, tørrer Taarerne af hendes Kinder og faar sat hende ned i en Stol og vimsrer saa geschäftig ud af Stuen.. Eva ser sig om.. Klarskov har ^{en}Fornemmelse af at baade han og hans beskedne Hjem er blevet noget af en Skuffelse for hende. Moderen kommer ind med Kaffekopper - og forsvinder igen.. Klarskov sætter sig med Haanden under Kinden.. Eva vender sig mod ham.. Det gaar op for hende, at hun vist ikke har været mod ham, som hun burde... Hun gaar hurtigt hen til ham, knæler ned ved hans Stol, og vender sit Ansigt op mod ham. Han lader sin Haand blidt glide over hendes Haar.. Bill, fortøner.

31. 27

Nogle Dage senere.(Klarskovs Værelse - eller: Spisestuen)

Eva sidder og ser Billeder i en stor Billedbog. Klarskov forklarer, Lyset i Værelse er noget dæmpet ved Hjælp af et tyndt Forhængsgardin.. Fru Klarskov lukker Dr. Juel ind.. Han rækker Eva en pragtfuld Buket Roser, som hun rødmende tager imod.. Han undersøger hendes Øjne og nikker tilfreds, - tager et Brev frem og peger mod det.

Det er lykkedes mig at skaffe Dem en Maanedes Rekreations - ophold paa Bilbjerg Sanatorium, - som en Ven af mig leder, Den friske Sølft og de dybe Skove vil have en velgørende Virkning paa Deres Øjne !

Eva griber taknemligt Lægens Haand, besinder sig saa og vender sig spørgende mod Klarskov, Han nikker langsomt og trykker Lægens Haand.. Men man kan se paa ham, at hans Begejstring for Ideen ikke er ægte.. Straks efter gaar Juel igen, og Klarskov aander befriet op..

Eva stirrer efter Dokteren.. Hun kan ikke helt skjule sin Beundring for ham.. Hun kaster sig over Billederne igen ; - men Klarskov lægger bedrøvet Mærke til, at hendes Tanker er andet Steds henne.. Hun er distrahit og uopmærksom.

32. 28

Ankomsten til Sanatoriet.(Foran Sanatoriet.)

(Førand Sanatoriet)

En Vogn ruller op med Klarskov og Eva.. Sanatorielægen kommer ud (i Kittel) og tager imod Dem. Alle 3 gaar ind. En Pige tager Evas Kufferter.

~~32~~ 29.

(Stort, lyst Værelse med Altan)

De 3 ind. Eva slaar det tætte Slør, hun har haft for Ansigtet, til Side.. Hun er begejstret for det smukke Værelse.. Klarskov ser vemodigt efter hende, ser saa paa sit Ur - og siger noget til Eva og Lægen.. De følger ud med ham.. Pigen er kommen ind med Kufferterne.

~~34~~ 30.

(Foran Sanatoriet)

De 3 kommer, Klarskov tager Afsked med Lægen og med Eva, hvis Haand han beholder længe i sin.. Saa forsvinder Vognen med ham.. Eva vinker - og gaar langsomt ind igen.

~~35~~ 31.

(Evas Værelse)

Pigen er i Færd med at pakke ud. Eva kommer, gaar langsomt ud paa Altanen.

~~35 a~~ 32.

(Altanen)

Hun støtter sig med den ene Haand til Balustraden, - stirrer betaget ud over Skoven og Søen, - i hvilken Solen er ved at gaa ned.

~~36~~ 33.

Et Par Dage senere

(Foran Sanatoriet)

Eva henslængt i en magelig Ligge-stol med en Parasol over sig. Nogle Blade ligger i hendes Skød. Patienterne gaar op ad Hovedbygningens Trappe.. Det er Middagstid. Eva fejser sig, - holder Parasollen skyggende over sig.. Idet samme ruller en Bil frem, - standser - og Dr Juel stiger ud. Eva kan ikke skjule, - hverken for sig selv eller for Lægen, - at hun er glad for Gensynet.

~~36 a~~ 33 a

(Nærbillede)

Juel hilser varmt og ærbødigt paa hende, - Han begynder strax at spørge til hendes Befindende, - nærmer sit Ansigt til hendes for at

se paa hendes Øjne.. Eva bliver forvirret og fjerner sig lidt fra ham, søger at blive rolig igen.

33⁶
~~36~~ b.

Hun peger mod Kufferterne, som bæres ud af Bilen. Juel nikker smilende. Jeg har tilstaaet mig selv en lille Ferie, som jeg har tænkt at tilbringe her...

Eva sænker sit Hoved - og nikker, - peger saa ind mod Hovedbygningen, og hun og Juel gaar op ad Trappen.. Han har en Sommeroverfrakke over Armen.

34
32

(Hjørne af Spisesalen)

Forskellige Gæster ved Bordene. Juel fører Eva hen til et Bord i Forg., giver Tjeneren en Besked, pegende mod sin Hat og sin Overfrakke og forsvinder saa med et undskyldende Buk. Eva åtirrer efter ham, trykker sine Hænder mod Panden.. I Tanker giver hun sig til at pille en af de Blomster i Stykker, der staar i Vasen foran hende. Tjeneren sætter Kuverter frem.. En meget smuk og elegant Dame (Baronesse von Holten) kommer ind og ser sig om efter en Plads. Juel vender tilbage, - og da Baronessen ser ham, bliver hendes Ansigt et stort Smil.. Hun rækker begge sine Hænder frem mod ham. Juel bliver lidt forvirret ser han til Eva, som er Vidne til Mødet.. Han peger mod Bordet, hvor Eva sidder, . og Baronessen gaar med derhen. Juel:- En af mine tidligere Patienter, - Baronesse von Holten, - og en af mine nuværende...
Frk Eva Vænge!

Baronessen hilser køligt paa Eva.. Juel beordre en Kuvert til.. Baronessen gør alt for at lægge Beslag paa den unge Læge..-men han svarer hende adspredt.. Han er mere optaget af Eva.. De 3 hilser paa hinanden i et Glas Vin.

38. 35

I Juels Selskab svinder Dagene hurtigt.

(Badebro)

Juel og Eva kommer. Han gør kraftigt Kur til hende, - og man ser, at han langt fra er hende ligegyldig. Han peger ud mod Søen. Eva nikker.. Han hjælper hende ned i en Baad og ror ud. Solen er ved at gaa ned.

(Paa Søen)

Han giver hende et Kursus i Roning, - lægger blidt sine Hænder over hendes (Nærbilled) Hun er noget urolig og usikker ved Situationen.. Han søger at lægge sin Arm om hendes Liv.. Hun lukker et Øje - blik Øjnene..., saa gør hun sig hurtigt fri - og sætter sig hen i Baadens Forstavn.

37
~~38 b.~~

(Foran Sanatoriet)

Klarskov kommer. Han er taget ud for at se til Eva, - udspørger en Sygeplejerske, - som nikker og peger ud mod Siden. Klarskov takker, og gaar.

38 a.

(Badebroen)

Baaden lægger til. Eva og Juel gaar i Land. Han tager hende under Armen, - og hun lader ham gøre det.

39.

(Sanatoriets Have)

Klarskov kommer gaaende, ser sig spejdende om, farer sammen, da han ser Eva og Juel komme i fortrolig Passiar fra en Sti Baggr. - Klarskov staar et Øjeblik som bedøvet. - saa smutter han hurtigt om bag et Træ. Juel faar Eva til at sætte sig ned paa Bænken i Forgr., sætter sig ved hendes Side..og rykker helt hen til hende, griber hendes Haand og forklarer hende i glødende Ord, hvor højt han elsker hende.. Klarskovs blege Ansigt ses et Øjeblik ved Træet.. Juels Ord gør et stærkt Indtryk paa Eva... Juel taler hæftigt og indtrængende til hende...

39 a.

(Nærbillede) Man ser et Øjeblik Klarskov bag Træet hans Ansigt er som stivnet i Smerte.. Han læner sig tungt mod Træet.

39 b.

Eva er ved at lade Juel drage hende ind til sig, - men saa er det pludselig, som vaagner hun op.. Hun gør sig fri, ryster be- drøvet paa Hovedet og peger mod sin Ring, - Juel springer op- Han er skuffet og ærgerlig over "Nederlaget", bider Læberne sammen - og ka- ster sig ned paa Bænken over en Cigaret.

(Nærbilled) Klarskov ved Træet. Han stirrer alt-opgivende frem for sig. Der er et smerteligt Drag om hans Mund, han nikker langsomt. Han ved nu, hvad han har at gøre.. Han gaar.

Strandpromanaden) Eva kommer langsomt gaaende, - lader sig synke ned paa en Bænk, - hulker.. Klarskov kommer, . standser bag ved hendes Bænk og stryger hende blidt over Haaret. Eva ser op bliver straks forskrækket, - søger at smile, - men det lykkes ikke for hende. Klarskov griber varsomt hendes Haand og drager Ringen af hendes Finger.. Eva ser paa ham med store, - fugtige Øjne. Klarskov er meget bevæget...

Jeg giver Dig din Frihed igen, Eva. Jeg vil ikke staa din Lykke i Vejen !- Men glem ikke, at Du i mig vil have en fuldtro Ven, hvis den Dag skulde komme, hvor Du savner et Menneske, Du kan betro Dig til!

Før Eva kan svare, har han kysset hende blidt paa Panden og er gaaet bort. Eva ser efter ham med Taarer i Øjnene, gør en Bevægelse som for at kalde ham tilbage,..griber sig i det.. og gaar bort med usikre Skridt.

(Badebroen)

Klarskov gaar langsomt ud paa Broen, - binder sin egen og Evas Ring sammen - og lader dem falde i Vandet, Han følger med Øjnene, Kred-sene i Vandets Overflade og gaar saa tilbage.

(Altanen)

Eva sætter sig - støtter Hovedet i Haanden, tørrer Taarerne bort folder sine Hænder over Knæet - og stirrer frem for sig. En Antydning af et lykkeligt Smil spiller om hendes Læbe... Billedet toner bort.

Næste Morgen.

(Uden for Sanatoriets Veranda)

Juel sidder og taler med Baronessen, der er mer end elskværdig Eva kommer ned fra Verandaen, - bliver staaende stille et Øjeblik, da hun ser de to.. og gaar saa hurtigt videre, - ned i Haven. Juel vender sig, - genkender hende, - rejser sig hurtigt og med et Par undskyldende Ord forlader han Baronessen, der med et ærgerligt Udtryk i Ansigtet ser efter ham - for saa at rejse sig og nysgerrig følge efter ham.

Sanatoriets Have)

Eva kommer fra en Sidesti, - sætter sig paa en Bænk i Forgr.. Paa hendes Øjne kan man endnu se, at hun har grædt. Juel kommer hurtigt gaaende.. Eva rejser sig urolig.. Juel hilser smilende, griber hendes Haand og fører den til sine Læber.. Eva vender sig fra ham og vil trække Haanden til sig.. Men han beholder den i sin. Han har opdaget, at Ringen er borte.. Han drejer hende om mod sig og peger mod den tomme Ringfinger Eva nikker.. og sænker Hovedet.. Med et triumferende Smil drager han hende ind til sig, - taler lidenskabeligt og indtrængende til hende.. Baronessen kommer fra en Sidesti, - staar stille og betragter Parret med et spodsk Smil.. Eva vender langsomt sit Ansigt op imod Juels..., og for-glemmede alt slaar hun sine Arme om hans Hals., Baronessen forsvinder.. Med en Triumphanters Mine bøjer Juel sig ned over Eva...Bill fortoner.

45. 46.

Nogen Tid senere.

(Dagligstue hos Klarskov)

Klarskov sidder i Karnappen ved en Kop Kaffe og en Avis.. Hans Opmærksomhed fanges ved en Notits :-
Den kendte Øjenlæge, Dr med. Axel Juel med Frue har taget Ophold paa Sandby Badehotel.

Man ser, at Notitsen river op i hans gamle Hjertesaar.. Han tager et Billede fra Bordet og betragter det vemodigt.

46 a.

Fotografi af Eva.

46 b.

Hans Hoved synker langsomt ned mod Brystet. Billedet toner bort.

46. 47

(Badehotellets Terrasse)

Juel sidder ved en drink, en Bog og en Cigar. Eva læser i nogle illustrerede Blade. Hendes Skøndhed er ikke bleven mindre siden hun er blevet gift. Hendes Dragt er enkel - men elegant. Hun holder engang imellem op med at læse, - lukker Øjnene og lader Lommetørklædet glide hen over dem. Juel bliver opmærksom paa det, - spørger.. Eva smiler beroligende.

Jeg har de sidste Dage haft Smertes i Øjnene! - undertiden er det, som alt flimrer for mig.. men det gaar i Reglen strax over igen, saa det betyder vist ikke noget !

Juel rynker Brynene, rejser sig.. og ser paa hendes Øjne. Han bliver noget urolig og betyder hende, at de hellere maa gaa op.

~~47~~ 48.

(Elegant Hotelværelse)

Da de er kommen ind, ser han paa hendes Øjne gennem en Lup,- bliver betænkelig, bader hendes Øjne med en Vædske. Hun udspørger ham uroligt.

Han trækker paa Skuldrene:

Dine Øjne er ikke saaa lidt angrebne! Du bliver nødt til at gaa med mørke Brilller foreløbig. Bliver Øjnene udsat for alt for stærkt Lys, risikerer du at blive blind igen!

Eva sætter sig stille. Han gaar ophidset op og ned ad Gulvet, standser i den aabne Altaadør, ser ned.. Pludselig giver det et Ryk i ham.

~~47~~ 48^a

(Fugle-Perspektiv-Billede)

En Bil standser uden for Hotellet. Baronesse von Holten, - blændende og elegant, - stiger ud. En Kammerpige følger hende.

~~47~~ 48^b

(Hotelværelset)

Juel vender sig langsomt fra Døren,- grubler. Eva ser overrasket paa ham. Han tager hurtigt et Par mørke Brilller frem og smider dem paa Bordet,- gaar saa ud - med et flygtigt Nik til Eva..Hun stirrer efter ham,- tager saa Brillerne paa.... og gaar ud efter ham.

~~48~~ 49.

(Hotel-Vestibule)

Juel kommer hurtigt ned ad den brede Trappe. Baronessen, der har staaet og talt med Portieren, gaar hen mod Trappen - hvor hun møder Juel.. Overraskelse.. Glæde.. Eva kommer langsomt ned ad Trappen, bliver ubehagelig til Mode, da hun ser sin Mand og Baronessen i livlig Samtale.. Juel bliver ærgerlig, da han ser Eva komme.. De to Kvinder hilser køligt paa hinanden. Baronessen peger spørgende mod Evas Brilller.. Juel forklarer nonchalant.. Baronessen lader meget medfølelsende og deltagende. Hun tager smilende Afsked og vil til at gaa op ad Trappen, da hun betænker sig, giver Pigen sit Overstykke og sin Hat..og gaar ud sammen med Juel og Eva. Juel helliger Baronessen al sin Opmærksomhed.

~~49~~ 50.

(Uden for Hotellet)

Juel og Baronessen kommer id i livlig Passiar..Eva kommer lidt bag efter

dem. Kjole frem, hun har. ^{51.} at klæde sig om.

49a.

(Parken)

Juel gør Baronessen opmærksom paa de forskellige Herligheder.

49b. 52.

(Ved Stranden)

Baronessen kaster sig gratiøst ned i Sandet, betyder leende Juel, at hun har at gøre ligesaa.. Eva sætter sig paa en Bænk, der staar lidt fra dem.. uden at fortække en Mine betragter hun de to, der snakker og ler og bombarderer hinanden med Sand. Pludselig ser Baronessen paa sit Ur og farer op:

Vi skal jo snart spise,- og jeg skal førat klædes om! Vi ses selvfølgelig ved Middagen!

Og hun rækker smilende Juel sin Haand og svæver bort med et flygtigt Nik til Eva. Juel stirrer betaget efter hende og vender sig saa mod Eva og peger op mod Hotellet. Eva rejser sig.. og de gaar.

50. 53.

(Baronessens Paaklædningsværelse)

Pigen er ved at pakke Kufferterne ud, da Baronessen bruser ind. Hun hører og kommanderer med Pigen, til hun har fundet den Kjole frem, som Baronessen synes om. Baronessen betragter sig selv i det store Spejl, og nikker tilfreds. Med et triumferende Smil om Læberne begynder hun paa Omklædningen.

51. 54.

(Hotelværelset som 47)

Juel og Eva ind. Efter at have tænkt sig lidt om, siger Juel:

Du maa hellere faa Middagen serveret heroppe i Dag! Det vil være saa ubehageligt baade for Dig og mig, om du mødte op ved Middagsbordet med de hæslige Brilller!

Han nikker kort- og gaar. Eva staar et Øjeblik som forstenet. Saa tager hun langsomt Brillerne af og lader sig hulkende synke ned i en Stol.. Saa hæver hun Hovedet, stirrer eftertænksomt frem for sig.. Med et beslutsomt Nik rejser hun sig og gaar hurtigt ind i

52. 55.

(Paaklædningsværelset)

Hun stiller sig foran Spejlet, nikker og giver sig hurtigt og nervøst med fast sammenknebne Læber.. til at finde den eleganteste og dristig-

ste Kjole frem, hun har. Begynder at klæde sig om.

~~52a.~~ 56.

(Baronessens Paaklædningsværelse)

Baronessens fuldfører ved Pigens Hjælp sin Paaklædning,- betragter tilfreds sin elegante Fremtoning i Spejlet - og gaar.

~~52b.~~ 57.

(Juels Værelse)

Huel er i Færd med at trække i Kjolen. Han nikker smilende til sit Spejlbillede.

~~52c.~~ 58.

(Evas Værelse)

Eva staar foran Spejlet.. Den elegante Dragt fremhæver hendes usædvanlige Skønhed. Hun smiler lidt bittert til sit Spejlbillede - og stirrer saa frem for sig. Vil det lykkes hende at tage Kampen op med Rivalinden? Hun gaar pludselig hen mod Døren.. lytter, søger at bekæmpe sin Uro..og lukker saa Døren op.

~~52d.~~ 59.

(Hotelværelset- som 47)

Juel kommer ind, finder nogle Cigaretter frem. Eva kommer fra sit Værelse. Juel stirrer overrasket og uforstaaende paa hende, spørger saa heftigt.. Hun nikker bestemt.. med en Antydning af et Smil paa Læberne.. Juel vil gøre hende Forestillinger.. Hun peger roligt paa Uret, det er paa Tide, de kommer ned. Hun gaar hen mod Døren.. Juel standser hende, griber Brillerne og vil nøde hende til at tage dem paa. Hun tager dem roligt, knuser dem mod Gulvet, og gaar ud ad Døren. Juel stirrer maabende og hovedrystende efter hende... Han er imponeret af hende, der er Beundring i det Blik, han sender efter hende... Han gaar hurtigt ud.

~~52e.~~ 60

(Spisesalen)

Baronessen kommer ind i den store, elegante Spisesal, hvor allerede en Del af Badegæsterne har slaaet sig ned ved Bordene i smaa sluttede Selskaber. Baronessen ser sig om efter et Bord,- finder et i Forgr.- ud mod Verandaen,- sætter sig. Eva og Juel ind. Baronessen rejser sig og hilser,- kaster et forundøet Blik paa Eva. De 3 sætter sig. Eva kommer til at sidde saaledes, at Solen skinner ind paa hendes Ansigt,- men hun lader sig ikke mærke med noget. Baronessen er saa daarende som muligt. Eva staar ikke tilbage for hende i Elskværdighed. Af og til kniber hun

Øjnene til... hendes Ansigt fortrækker sig ~~som~~ i Smerte,- men hun gør alt, for at de andre ikke skal lægge Mærke til noget. Baronessen har taget en Blomst fra Vasen og sidder og leger med den i Haanden, Eva bryder en anden Blomst ^{af} og fæster den i sin Mands Kjoleopslag.. Juel er noget forvirret... ser ikke ud til at være særlig glad ved Situationen. Serveringen begynder.

54. 6/1

Efter Middagen

(Paa Terrassen)

Terrassen ligger badet i Sol. Juel, Eva og Baronessen kommer, Eva er træt og svimmel, ... har mest Lyst til at opgive det hele.. Uset af de andre, der er optaget af hinanden, trykker hun Haanden mod sine smertende Øjne..tager sig saa sammen med en Viljeanspændelse, sætter sig ned ved de andre og lader glad og munter. Kaffen bliver serveret.. Likøren rekvireres.. Juel byder Baronessen en Cigaret, tager selv en, vil stikke Etuiet i Lommen igen, men Eva lægger Haanden paa hans Arm og tager ogsaa en Cigaret... Han ser overrasket paa hende.. hun nikker smilende, faar Ild paa Cigaretten,. Hun sidder med Ansigtet vendt mod Solen.

6/1^a
54a

(Nærbillede)

Man ser Evas Ansigt.. Hun smiler og taler livligt, medens Taarerne langsomt løber ned ad hendes Kinder.

54b 6/1^b

Juel skænker Likør. De griber deres Glas, hilser, men idet Eva vil føre sit Glas op til Munden, giver det et Ryk i hende, Glasset falder ud af hendes Haand, og hun fører med et Angstskrig sine Hænder op for Øjnene. Juel springer bestyrtet op, bøjer sig over hende. Hun tager Hænderne fra Ansigtet og griber krampagtigt om Bordkanten, rejser sig, og strækker Armene frem for sig:

Det er Mørke om mig!..... Som det var tidligere!

Hun synker ned paa Stolen, og hendes Hoved falder ned ~~ned~~ mod Brystet. Baronessen og Juel stitrer forvildede paa hinanden.. Saa griber Juel Eva i Armen og fører hende bort. Baronessen er noget uhyggelig til Mode. Det varer dog kun et Øjeblik,- saa trækker hun paa Skuldrene og tømmer roligt sit Likørglas.

62.

(Hotelværelset- som 47)

Juel leder Eva ind, faar hende anbragt i en Stol og undersøger saa hendes Øjne:

Der er ikke den mindste Chance for, at en Operation vil kunne skaffe dig Synet igen! Du kunde jo ogsaa have ladet være med at negligere mit Paabud om at gaa med Brilller!

Eva svarer ikke.. Hendes Ansigt er som hugget i Marmor. Pludselig synker hun hulkende sammen.. Juel ser paa hende. Et Glimt af Medlidenhed kommer frem i hans Blik... for straks at forsvinde igen. Han tænder en Cigaret og gaar arrig op og ned ad Gulvet. Eva løfter langsomt Hovedet, siger:

Lad os tage hjem med det samme! Vi har jo ingen Fornøjelse af at blive her længere.

Juel nikker kort.... og gaar og ringer.

63.

Afrejsen.

(Foran Hotellet)

En Bil- belæsset med Kufferter, holder uden for Hotellet. Baronessen kommer gaaende, og i det samme kommer Juel og Eva (som han leder) ud fra Hotellet. Juels Ansigt klarer op, da han ser Baronessen. Hun tager venlig Afsked med dem.. Juel hjælper sin Kone ind i Bilen...

63^a

(Nærbillede)

Juel bliver et Øjeblik staaende paa Trinet, tager en Seddel op ad Lommen.. og praktiserer forsigtigt Sedlen over i Baronessens Haand.. Saa stiger han ind.. og Bilen kører...

63^b

Baronessen læser:

Kære Fru Baronesse!

Jeg vil ikke skilles fra Dem paa denne Maade! Send mig et Par Ord, naa: De kommer tilbage til Hovedstaden. Jeg maa se Dem, maa tale med Dem!

Axel Juel.

Et triumferende Smil glider over Baronessens Læber... Hun gaar langsomt ind i Hotellet.

64

I evigt Mørke.

(Elegant Spisestue hos Juels)

Eva og Juel ved Desserten. Evas Bevægelser er noget famlende, men hun bevæger sig uden Vanskeligheder om i Lejligheden... De spiser i Tavshed. Pigen kommer ind med et Brev. Han læser:

Kære Doktor!

Jeg burde egentlig ikke ~~kære~~ opfylde Deres Bøn... men har ondt af Dem. Venter Dem ved Indgangen til Slotsparken i Aften Kl. 7. Men skal vi ses oftere, maa De hellere komme hjem til mig. Det er bekvemt og mere sikkert.

Nina von H.

Juels Ansigt klarer op... Eva bevæger Næseborene, peger mod Brevet: Hvem er det Brev fra? Jeg kan mærke, det er parfumeret!

Juel stikker hurtigt Brevet i Jakkelommen, svarer kort og arrigt, ser mod Vaguret ($6\frac{3}{4}$) og gaar hurtigt ud. Eva rejser sig, støtter sig til Bordet, lader urolig og angstelig Haanden glide henover Panden... Efter et Øjeblik Betænkning gaar hun langsomt ud..

58.65.

(Soveværelset)

Juel har smidt Jakke og Vest, - tager en Kjoleklædning frem, kaster den over en Stoleryg, ser med rynkede Bryn paa de ikke helt rene/^{Lak}Støvler, gaar saa ud med dem i Haanden. Fra Døren i Baggr. kommer Eva ind, føler sig frem, finder Kjolen, mærker paa den, at det er en Kjoleklædning, lægger den overrasket ned igen.. Hun lytter og træder hurtigt tilbage mod Døren. Juel kommer ind med Støvlerne, bliver ubehagelig til Mode, da han ser Eva:

Jeg skal hen og se til en Patient, som har skrevet efter mig! Men lad mig have Fred! Jeg har travlt!

og lader arrigt Støvlerne falde. Eva gaar stille ud af Stuen.. Juel ser efter hende, trækker saa paa Skuldrene og giver sig i Lag med Omklædningen.

59.66.

(Evas Kabinet)

Eva kommer langsomt ind, gaar uroligt op og ned ad Gulvet, sætter sig og vrider sine Hænder..

59a.67.

(Soveværelset)

Juel trækker i Kjolen, kaster en Frakke om sig, griber sin Hat og gaar

68.
544
(Evas Kabinet)

Eva sidder hensunken i sørgmodige Tanker, rejser sig og lytter, gaar saa hurtigt ud.

69.
(Soveværelset)

Eva ind, famler sig til Juels Jakke, som han har kastet fra sig paa en Stol, tager Bæve o.lign. op af Lommerne, holder Brevene op mod Næsen. Det parfumerede Brev.

Hun finder det rigtige Brev, lægger de andre i Lommerne igen - tager Papiret ud af Konvolutten, sidder og drejer det nervøst i Haanden, hjælpeløst. Da toher Klarskovs Billede frem (som i Bill. 40, hvor han bad hende komme til sig, hvis hun behøvede en Vens Hjælp).. Synet forsvinder... Hun stryger sig over Øjnene, der kommer mere Ro over hende.. Hun rejser sig, ifører sig ⁱHaast Overtøgg og Hat og gaar... med Papiret i Haanden..

70.
71.
(Uden for Ejendommen)

Eva kommer ud af Gadedøren, gaar hurtigt hen ad Gaden, - støttende sig til Husmurene. Hun forsvinder om Hjørnet.

72.
(Gade.)

Eva kommer, stadig holdende sig til Husmurene. Hun standser, spørger én Forbipasserende. Han nikker og peger frem efter. Eva takker og gaar videre. Den Forbipasserende ser hovedrystende efter hende.

73.
(Foran Slotsparken)

Juel gaar og venter. Baronessen kommer. Megen Gensynsglæde. Juel raa-ber en Bil an.. De kører bort.

74.
(Ny Gade)

Eva kommer, spørger en Dreng. Han peger over Gaden. Eva gaar ned fra Fortovet...stær og venter, til Trafikken bliver mindre stærk.

(Dagligstue hos Klarskovs)

Enkefru Klarskov sidder og strikker. Klarskov sidder ved en Bog, smækker den saai... og rejser sig.. gaar hurtigt ud.. Straks efter kommer han til Syne i Døren - vinker Farvel til Moderen med sin Hat.

63. 75.

(Gaden)

Eva gaar langsomt og forsigtigt over Gaden. En Bil kommer nærmere i fuld Fart. Eva farer forfærdet sammen, - springer til Side (udaf Billedet) i Bilens Kørselsretning... Bilen fylder hele Billedet, idet det brydes.

63a. 76.

(Udenfor Klarskovs Gadedør)

Klarskov kommer ud, farer pludselig forfærdet sammen og styrter ud af Billedet.

63b. 77.

(Gaden)

Eva ligger under Bilen, der er standset. Juel og Baronessen stiger ud af Bilen - forfærdede. Klarskov kommer løbende til, hjælper en Betjent med at drage Eva frem, bliver dybt rystet, da han genkender hende. Juel bliver ogsaa forfærdet ved Synet. Klarskov ser paa ham med et fjendtligt Blik, men han kan ikke forhindre ham i at hjælpe sig med at bære Eva op i Huset. En Betjent sendes efter Læge. Baronessen læner sig op ad Vogndøren, en Besvimelse nær.

64. 78.

(Dagligstue) hos Klarskov)

De to Mænd bærer Eva ind og lægger hende forsigtigt paa Divanen. Bru Klarskov er dybt rystet. Juel er helt ude af sig selv af Angst og Samvittighedsnag. Klarskov er langt roligere, giver Juel en Ordre. Han gaar. Klarskov bøjer sig ned over den bevidstløse Eva, griber hendes Haand og finder Papiret krampagtigt rykket i den, tager det forsigtigt ud af Haanden..., og læser det. I det samme kommer Juel ind med et Vandfad. Klarskov vender sig mod ham, viser ham Brevet. Juel synker sammen under Klarskovs gennemborende Blik, sænker saa skyldbevidst Hovedet. Klarskov peger bydende mod Døren, og Juel vakler ud... Klarskov bøjer sig igen over Eva.. han og Moderen bader hendes Ansigt. Betjenten kommer ind med en Læge.. som undersøger Eva, de andre iagttager ham spændt.. Lægen vender sig. Han ser meget alvorlig ud, ryster stille paa Hovedet... Der er ikke noget at gøre Klarskov snapper efter Vejret, kaster sig saa ned ved Siden af Divanen.

64a. 78^a.

Nærbillede)

Eva kommer til Bevidsthed. Klarskov griber hendes Haand og taler blidt og kærligt til hende. Hun rejser sig en Smule og, rækker glad begge sine

Hænder frem mod Klarskov. Omkring hendes Læber spiller et lykkeligt Smil. Saa synker hun pludselig tilbage mod Puden. Klarskov betragter hende med et Blik, der røber, hvor højt han elsker hende. Varsomt lukker han hendes Øjne,- trykker et sidste Kys paa hendes ~~klare~~ Pande....og skjuler saa hulkende sit Ansigt i sine Hænder.

Billedet tones bort.

.....

Aug. Blom

EVA.

Vinstubstet !!

Kino Drama i 78 Billeder.

Stk. Nr.

PERSONERNE:

Eva Vænge.

Ernst Klarskov, Lærer ved Blindeinstituttet.

Enkefru Klarskov, hans Moder.

Dr. med. Axel Juel, Øjenlæge.

Nina von Holten.

1. Præsentationsbilled af Fr. 19.
2. Arbejdstue som 4.

1. Et af Undervisningslokalerne i Blindeinstituttet.

Paaklædning.

Personer, Rekvisitter.

Ernst Klarskov, der er Lærer ved Blindeinstituttet, blandt sine Elever.

Der sidder en Del blinde bojet over deres Pulte. Klarskov gaar rundt mellem dem og underviser dem i at "læse" den ophøjede Skrift, Blinde benytter. Man lægger Mærke til den Glæde og Tilfredshed over Arbejdet, som lyser ud af deres Ansigter. Klarskov er en ikke helt ung Mand, ikke særlig køn, - men af et absolut sympatetisk og tillidsvækkende Udseende.

2. Kontor.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den gamle Pedel kommer ind, - ser paa Uret, der strax er 3, - ringer paa Klokkerne til de forskellige Klasseværelser.

3. Undervisningslokalet - som 1.

Paakl.

Pers. Rekv:

Timen slutter. Eleverne rejser sig, siger Farvel til Klarskov. De viser ham en ukunstlet, barnlig Kærlighed og Tillidsfuldhed. Klarskov gaar.

4. Andet Lokale

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskovs Kusine, Eva, -der har været blind siden hun i 12 Aars Alderen blev ramt af et Lynnedslag, -er ogsaa Elev paa Instituttet - og bor hos Klarskov og hans Moder.

En Del unge Piger, der har siddet om et langt Bord og været beskæftiget ved Kurvefletning, er i Færd med at bryde op. Helt i Forgrunden, sidder Eva. Hun er af en sjælden Skønhed. Hendes Øjne er uden Glans, - men ellers er Blindheden ikke Synlig. Hendes Bevægelser er præget af Usikkerhed, saa snart hun er uden for de daglige og kendte Omgivelser. Klarskov kommer ud for at hente hende....Hun lægger sit Arbejde til Side og følger med ham ud. Man læser i Klarskovs Øjne, hvor meget Eva betyder for ham.

5. Udenfor Instituttet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Unge Piger kommer ud, - gruppevis og med hinanden i Hænderne.... Sidst kommer Klarskov og Eva.

6. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv:

De blinde Piger kommer, pludrende og leende...med hinanden under Armen. Den Ro og stille Glæde, der præger dem, danner en slaaende Modsatning til de andres Fodgangeres Uro og Fortrædelighed...Sidst kommer Klarskov og Eva.

7. Foran Ejendommen.

Den kendte Specialist i Øjensygdomme, Dr. med. Axel Juel, har sin Klinik i samme Ejendom, som Klarskov bor i.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel kommer ud fra Gadedøren og standser for at tænde sig en Cigar. Han er en smuk og elegant Mand, der er noget brutalt om hans Mudd og i hans Øjne - Klarskov og Eva kommer - og gaar ind ad Gadedøren....Juel stirrer et Øjeblik efter Eva, betaget af hendes usædvanlige Skønhed, -trækker paa Skuldrene og gaar.

8. Spisestue hos Klarskov.

Paakl.

Pers. Rekv:

Bordet staar dækket, da Klarskov og Eva kommer ind. De hilser kærligt paa den gamle Fru Klarskov, og man begynder at spise. (kort Billede).

80 - Hos Børnussen. Juel kommer og hilser hende

9. (Efter Middagen.)

Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

I Karnappen sidder Klarskov og læser for Eva, som sidder paa en Skammel ved hans Fødder og lytter opmærksomt til..(Nærbillede) Klarskov kaster af og til et Blik ned til hende, -fuldt af Kærlighed

9a

X - Has Eva Foster.

Has been known as
Eva Foster.

og Æmhed...Han bliver mere og mere adspredt og lader til sidst Bogen synke...Hun vender sit Ansigt spørgende op mod ham...Han ser et Øjeblik paa hende, saa griber han hendes Haand og forklarer hende, - stammende og usammenhængende Ord, - hvor meget hun er for ham..og beder hende blive hans Hustru. Eva har strax forvirret sænket Hovedet, men hæver det saa op mod ham...Der staar Glædestaare i hendes stakkels blinde Øjne; et lykkeligt Smil glider over hendes Ansigt. ...,og tillidsfuldt lægger hun sit Hoved ind mod hans Bryst...Fru Klarskov kommer ind, betragter med fugtige Øjne de to...Eva kaster sig jublende om hendes Hals.

10. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Den næste Dag har Eva ingen Timer paa Skolen, og venter med Længsel paa at Klarskov skal komme hjem.

Eva sidder ved Vinduet, beskæftiget med Kurveflething. Hun lytter af og til. Fru Klarskov, der har været i Færd med at dække Bord, gaar hen til hende, stryger hende kærligt over Haaret, ser ud ad Vinduet, griber Eva i Armen og siger noget til hende.

110 a. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov kommer hurtigt gaaende.

110 b. Spisestuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fru Klarskov vender sig fra Vinduet, Eva rejser sig glad og gaar hen imod Døren, betyder Fru Klarskov, at hun ikke behøver at følge hende.

11. Gade.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov skal lige til at gaa over Gaden, da han standser, grubæser
nikker fornøjet - og forsvinder ind i en Gulmedebutik.

12. Trappegang oppe paa Kvisten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer ~~and~~ - stiller sig ved Rækværket, -venter.

13. Guldsmedebutik.

Paakl.

Pers. Rekv:

17a

Klarskov vælger et Par Forlovelsesringe ud, betaler, -og gaar.

14. Trappegang oppe paa Kvisten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva bliver utaalmodig, -gaar ned ad Trappen, snubler-og styrter
nogle Trin ned. (Billedet bryder brat)

15. Trappen længere nede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Axel Juel kommer ud fra sin Klinik, - farer sammen - og skynder
sig efter et Øjeblik Betænkning op ad Trappen.

16. Trappegang oppe paa Kvisten.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva ligger paa en Trappeafsats, -søger at rejse sig. Juel kommer
til, hjælper hende op, - beroliger hende og fører hende ind i Klarskovs

16a

17. Spisestue.

Dagligstue

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel fører Eva ind og anbringer hende i en Lænestol. Fru Klarskov er ulykkelig. Klarskov kommer til,- bliver ogsaa helt ude af sig selv Juel beroliger dem og forklarer Sagen,- lader Eva rejse sig og bevæge sig. Hun har slaaet sig en Smule, det er det hele. Juel peger spørgende mod hendes Øjne..Klarskov fortæller,- og den unge Læger hører interesseret til,- bøjer sig ned over hende,- taler beroligende til hende - og undersøger saa hendes Øjne gennem en Lup⁴. Han grunder, vender, nikker saa til Klarskov, bøjer sig mod Eva: Jeg tror næsten, at det ved en Operation vil kunne lykkes mig at gengive Dem Synet! Jeg har haft med lignende Tilfælde at gøre før - Maa jeg forsøge?

Eva er raadvild,- men efter et Øjeblik Betænkning nikker Klarskov,- taler saa indtrængende til hende, som saa giver sit Samtykke. Juel tigger Afsked - og beholder Evas Haand længere i sin end strengt nødvendigt. Fru Klarskov følger Lægen ud..Eva rejser sig og trykker sig bange ind til Klarskov. (Nærbillede). Jeg bryder mig slet ikke om at komme til at se!- Jeg kan jo ikke blive lykkeligere end jeg nu er! Klarskov klapper mildt og beroligende hendes Haand,- tager saa de to Ringe frem, som han købte,- og sætter den ene paa hendes Finger..Med et taknemligt Smil lægger hun sine Arme om hans Hals.--(Billedet toner bort.)

18. Dagligstuen.

hos Juel

Paakl.

Pers. Rekv:

*Juel 15 - lægeren paa
Eva; lægeren en Assistent
15 - giver Ordre*

< 18 Dagligstuen

7.

Før Operationen.

~~Baade Klarskov, hans Moder og Eva er nervøse, Klarskov ser paa sit Ur, siger saa noget til Eva..Hun nikker, rejser sig og kaster sig hul=kende om Halsen paa Fru Klarskov, der gør alt for at berolige hende. Klarskov og Eva gaar.~~

< 19. Operationsstuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dr. Juel,- assisteret af en Assistent og et Par Sygeplejersker gør alt i Stand til Operstionen, En Sygeplejerskerlukker Klarskov og Eva ind. Juel hilser hjerteligt paa Eva og taler opmuntrende til hende. Klarskov overser han ganske. Han giver Assistenten og Sygeplejerskene Ordre,- og opdager saa pludselig Klarskov:

Nu er Kl.11. De kan komme igen Kl 5,- saa foreligger der forhaabentlig et Resultat!

Klarskov nikker stille. Eva griber hans Haand, vil nødigt have han skal gaa. Men Løgen er bestemt, drager Eva fra Klarskov,- som saa langsomt gaar...Juel stirrer med et fjendtligt Blik efter ham,-fører saa blidt Eva hen til Operationsstolen og begynder paa Operationen.

19 X
< 20. Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov kommer ind, sætter sig, ophidset og nervøs, Moderen søger at berolige ham.

< 21. Operationsstuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel foretager det sidste Snit, binder saa hurtigt et Tørkløde for Patientens Øjne,- efter at have vasket dem ud..Han nikker tilfreds.

21^a. Kinnikinnick.

22 Kinnikinnick

~~Pyperleisenken Kaepu
wa, (kinder et Bin for
kunder fine) Beyseid~~

23a Saytistin

lagu venter-

eva 5 - Bin sed af -
Ewafas. Blomster - Marshov
ut - Leem - alle id

Eva søger at rejse sig,- men vakler..Sygeplejerskerne fører hende hen til en Divan og lægger hende til hvile..Juel gaar hen og føler hendes Puls,- nikker tilfreds til sin Assistent. Han bliver et Øjeblik staaende og betragter saa Eva med et dvælende - beundrende Blik - og gaar saa langsomt hen og begynder at vaske sine Hænder.

22. Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Mod Lyset.

Klarskov gaar urolig op og ned ad Gulvet, der paa Uret der viser 5. Han griber saa den beskedne Buket, der ligger paa Bordet,- trykker krampagtigt Moderens Hænder - og gaar,-idet han forsøger at sende Moderen et opmuntrende Smil.

23. Operationsstuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

*Klinikkens -
1 Dag Lyset.*

Eva sidder oprejst i Divanen,- med Bindet for Øjnene. en Sygeplejerske sidder ved Siden af hende og klapper beroligende hendes Haand Juel kommer ind,- med en pragtfuld Buket Roser, som han lægger fra sig paa Bordet. Han gaar saa hen til Eva, taler beroligende og opmuntrende til hende,- betyder Sygeplejerskeh, at hun skal dæmpe Lyset i Værelset og tager saa forsigtigt Øjen-bindet af - og træder tilbage. Eva rejser sig,- man ser strax at Lyset indvirker paa hende..Hun holder et Øjeblik Hænderne for Ansigtet,- saa stirrer hun frem for sig..Glædetårer pipler frem i hendes Øjne,- Hun griber Juels Haand mellem sine Hænder og fører den til sine Læber...Juelundersøger hendes Øjne og nikker tilfreds,- rækker hende saa Roserne, og hun betragter med straalende Øjne Roserne,- som hun i mange Aaar kun har kunnet nyde Duften af.

af. En Sygeplejerske kommer ind og siger noget til Juel,- idet hun peger ud. Juel nikker fortrædelig,- og Sygeplejersken gaar igen. Han fører saa Eva - med hendes Haand i sin -- om i Værelset og viser hende de forskellige Ting som findes. Hun betragter alt med en barnlig og rørende Glæde, lytter interesseret til hans Ord og skotter af og til op til den unge Læge med et Blik der røber baade Taknemlighed og Beundring. En Sygeplejerske lukker Klarskov ind. Han stiller sig uden for Døren og lægger bedrøvet Mærke til, hvor optaget Eva er af den unge Læge. Han gaar et Par Skridt frem. Eva vender sig,- stirrer paa ham overrasket og forvirret saa fremskammer han nogle Ord og rækker den beskedne Buket hen imod hende. Eva kender ham strax paa Stemmen, rækker ham Haanden og søger at lade mere glad, end hun å Virkeligheden er. Uvilkaarlig drager hun Sammenligning mellem den uanselige og kejtede Klarskov - og den elegante og smidige Læge,- og man ser paa hende, at Klarskov skuffer hende - Juel rækker hende Roserne, lukker Døren op, og de 3 gaar ud...Juel har et Par mørke Brilller i Haanden.

24. Venteværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Stort og elegant Værelse. De 3 kommer ind,- efter at en Sygeplejerske har dæmpet Lyset noget. Eva ser sig om. Man forstaar, at hun er imponeret...Juel anbringer Brillerne for hendes Øjne - og paaminder hende at være meget forsigtig foreløbig...Eva nikker og rækker Juel sin Haand til Afsked..Han trykker et langt Kys paa den..Noget forvirret tager Eva Haanden til sig.. Klarskov og Juel hilser køligt paa hinanden Juel lukker Entreedøren op.

25. Trappen, som 20.

Paakl.

Pers. Rekv:

se Dagligstue.

X-26^a

~~Hus Lavstoria loger han modtager
de Brev fra Juel besvarede alle
telegrafisk. (Tekst til Brev)~~

Juel lukker Klarskov og Eva ud, - og de to sidstnævnte gaar op ad Trappen. Juel stirrer efter Eva, - som uvilkaarligt ser sig tilbage Juel, der virkelig er betaget af Evas Skønhed, nikker bestemt, ..og knytter Hænderne:- Hun skal blive hans!--Han gaar langsomt ind.

26. Daglistuen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Fru Klarskov sidder og syer, - lytter og rjser sig.. Klarskov og Eva kommer ind..Eva stirrer et Øjeblik paa Fru Klarskov, saa kaster hun sig i hende Arme, - hulkende af Glæde...Fru Klarskov betragter hende kærligt, tørrer Taarerne af hendes Kinder og faar sat hende ned i en Stol og vimser saa geschäftig ud af Stuen...Eva ser sig om. Klarskov har en Fornemmelse af at baade han og hans beskedne ^{Hjem} er blevet noget af en Skuffelse for hende. Moderen kommer ind med Kaffeopper - og forsvinder igen...Klarskov sætter sig med Haanden under Kinden. Eva vender sig mod ham.. Det gaar op for hende, at hun vist ikke har været mod ham, som han burde....Hun gaar hurtigt hen til ham, knæler ned ved hans Stol, og vender sit Ansigt op mod ham. Han lader sin Haand glide over hendes Haar....Billedet fortøner..... X—

27. Nogle Dage senere.

Klarskops Værelse - eller: Spisestue.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva sidder og ser Billeder i en stor Billedbog. Klarskov forklarer, Lyset i Værelset er noget dæmpet ved Hjælp af et tyndt Forhængsgardin...Fru Klarskov lukker Dr. Juel ind...Han rækker Eva en pragtfuld Buket Roser, som hun rødmende modtager. Han undersøger hendes Øjne

og nikker tilfreds, - tager et Brev frem og peger mod det.

Det er lykkedes mig at skaffe Dem en Maanedes Rekreationsophold paa Bilbjerg Sanatorium, - som en Ven af mig leder, den friske Søluft og de dybe Skove vil have en velgørende Virkning paa Deres Øjne!

Eva griber taknemligt Lægens Haand, besinder sig saa og vender sig spørgende mod Klarskov, han nikker langsomt og trykker Lægens Haand. Man kan se paa ham, at hans Begejstring for Ideen ikke er øgte.. Straks efter gaar Juul igen, og Klarskov aander befriet op..Eva stirrer efter Lægen.. Hun kan ikke helt skjule sin Beundring for ham. Hun kaster sig over Billederne igen;-men Klarskov lægger bedrøvet Mærke til, at hendes Tanker er andet Steds henne..Hun er distrairt og uopmærksom.

28. Foran Sanatoriet. Ankomsten til Sanatoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Vogn ruller op med Klarskov og Eva...Sanatorielægen kommer ud (i Kittel) og tager imod dem. Alle 3 gaar ind. En Pige tager Evas Kufferter.

29. Stort lyst Værelse med Aktan.

Paakl.

Pers. Rekv:

Dæ3 ind. Eva slaar det tatte Slør, hun har haft for Ansigtet til Side...Hun er begejstret for det smukke Værelse. Klarskov ser vemodigt efter hende, ser paa sit Ur - og siger noget til Eva og Lægen...De følger ud med ham.Pigen er kommet ind med Kufferterne.

30. Foran Sanatoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

33f Lauder ~~Gene~~ i Bil.

De 3 kommer, Klarskov tager Afsked med Eva og Løgen, hvørs Haand han beholder længe i sin... Saa forsvinder Mognon med ham. Eva vinker og gaar langsomt ind igen.

31. Evas Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pigen er i Færd med at pakke ud. Eva kommer, gaar langsomt ud paa Altanen.

32. Altanen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun støtter sig med den ene Haand til Balustraden, - stirrer betaget ud over Skoven og Søen, - i hvilken Solen er ved at gaa ned.

33. Foran Sanatoriet. Et Par Dage senere.

Paakl.

Pers. Rekv:

*Begynder med Juel der kommer
Kvinden i Bil*

933a Eva henslængt i en magelig Liggestol med en Parasol over sig. Nogle Blåde ligger i hendes Skød. Patienterne gaar op ad Hovedbygningens Trappe.. Det er Middagstid. Eva rejser sig, - holder Parasollen skyggende over sig. 933b Idetsamme ruller en Bil frem - standser - og Dr. Juel stiger ud. Eva kan ikke skjule - hverken for sig selv eller Løgen, - at hun er glad for Gensynet.

33c. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel hilser varmt og ærbødigt paa hende. - Han begynder strax at spørge til hendes Befindende, - nærmer sit Ansigt til hendes for at se paa hendes Øjne. Eva bliver forvirret og fjerner sig lidt fra ham, søger

at blive rolig igen.

33b. Hun peger mod Kuffertterne, som bæres ud af Bilen. Juel nikker smilende. Jeg har tilstaaet mig selv en lille Ferie, som jeg har tænkt at tilbringe her....

Eva sænker sit Hoved - og nikker - peger saa ind mod Hovedbygningen, og hun og Juel gaar op ad Trappen...Han har en Sommeroverfrakke paa Armen.

Armen.

34. Hjørne af Spisesalen. -

Paakl.

Pers. Rekv:

Forskellige Gæster ved Bordet. Juel fører Eva hen til et Bord i Forgr. giver Tjeneren en Basked, pegende mod sin Hat og sin Overfrakke og forsvinder saa med et undskyldende Buk. Eva stirrer efter ham, trykker sine Hænder mod Banden.. I Tanker giver hun sig til at pille en af de Blomster i Stykker, der staar i Vasen foran hende. Tjeneren sætter Kuverter frem. En meget smuk og elegant Dame (Baronesse von Holten) kommer ind og ser sig om efter Plads. Juel vender tilbage, - og da Baronessen ser ham, bliver hendes Ansigt et stort Smil..Hun rækker begge sine Hænder frem mod ham. Juel bliver lidt forvirret ser hen til Eva, som er Vidne til Mødet...Han peger mod Bordet, hvor Eva sidder, . og Baronessen gaar ned derhen.Juel:- En af mine tidlige Patienter,- Baronesse von Holten,- og en af mine nuværende... Frk Eva Venge! Baronessen hilser køligt paa Eva...Juel beordrer en Kuvert til..Baronessen gør alt for at lægge Beslag paa den unge Læge...- men han svarer hende adspredt..Han er mere optaget af Eva.. De 3 hilser paa hinanden i et Glad Vin.

35. Baadebro. I Juels Selskab svinder Dagene hurtigt.

Paakl.

Persl.Rekv:

Juel og Eva kommer. Han gør kraftigt Kur til hende, - og man ser, at han langt fra er hende ligegyldig. Han peger ud mod Søen. Eva nikker.. Han hjælper hende ned i en Baad og ror ud. Solen er ved at gaa ned.

36. Paa Søen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Han giver hende et Kursus i Roning, - lægger blidt sine Hænder over hendes (Nærbillede) Hun er noget urolig og usikker ved Situationen.. Han søger at lægge sin Arm om hendes Liv.. Hun lukker et Øjeblik Øjnene,, , saa gør hun sig hurtigt fri - og sætter sig hen i Baadens F Forstavn.

37. Foran Sanatoriet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov kommer. Han er taget ud for at se til Eva, - udsperger en Sygeplejerske, - som nikker og peger ud mod Siden. Klarskov takker, og gaar.

38. Baadebroen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Baaden lægger til. Eva og Juel gaar i Land. Han tager hende under Armen, - og hun lader ham gøre det.

39. Sanatoriets Have.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov kommer gaaende, ser sig spejdende om, farer sammen, da han ser Eva og Juel komme i fortrolig Passiar fra en Sti i Baggrunden.-- Klarskov staar et Øjeblik som bedøvet.-- saa smutter han et Øjeblik om bag et Træ. Juel faar Eva til at sætte sig ned paa en Bank i Forgr. sætter sig ved hendes Side..og rykker helt hen til hende, griber hendes Haand og forklarer hende i glødende Ord, hvor højt han elsker hende.. Klarskovs blege Ansigt ses et Øjeblik ved Træet.. Juels Ord gør et stærkt Indtryk paa Eva..Juel taler hæftigt og indtrængende til hende.

39a. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Man ser et Øjeblik Klarskov bag Træet hans Ansigt er som stivnet i Smerte..Han læner sig tungt mod Træet.

39b. Eva er ved at lade Juel drage hende ind til sig,- men saa er det pludselig, sommvaagner hun op..Hun gør sig fri, ryster bedøvet paa Hovedet og peger paa sin Ring,- Juel springer op - han er skuffet og ærgerlig over "Nederlaget" bider Læberne sammen - og kaster sig ned paa Benken over en Cigaret.

40. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov ved Træet . Han stirrer alt-opgivende frem for sig . Der er et smerteligt Drag om hans Mund , han nikker langsomt . Han ved nu, hvad han har at gøre ..Han gaar .

41. Strandpromenaden .

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer langsomt gaaende,- lader sig synke ned paa en Bænk ,- Klarskov kommer, standser bag ved hendes Bænk og stryger hende blidt over Haaret. Eva ser op og bliver strax forækket,- søger at smile,- men det lykkes ikke for hende. Klarskov griber varsomt hendes Haand og drager Ringen af hendes Finger...Eva ser paa ham med store fugtige Øjne. Klarskov er meget bevæget...

Jeg giver Dig den Frihed lige Eva. Jeg vil ikke staa din Lykke i Vejen!- Men glem ikke, at Du i mig vil have en fuldtro Ven, hvis den Dag skulde komme, hvor Du savner et Menneske, Du kan betro Dig til!

Før Eva kan svare, har han kysset hende blidt paa Panden og er gaaet bort. Eva ser efter ham med tårer i Øjnene, gør en Bevægelse som for at kalde ham tilbage,..griber sig i det..og gaar bort med usikre Skridt.

42. Baadebroen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov gaar langsomt ud paa Broen,- binder sin egen og Evas Ring sammen - og lader dem falde i Vandet, han følger med Øjnene, Kredsene i Vandets Overflade og gaar saa tilbage.

43. Altanen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva sætter sig, støtter Hovedet i Haanden, tørrer Taarerne bort folder sine Hænder over Knæet - og stirrer frem for sig. En Antydning af et lykkeligt Smil spiller om hendes Læber...Billedet toner bort.

44. Udenfor Danatoriets Veranda. Næste Morgen.

Paakl.

Pers. Rekv:

44/ Kovun medynge Actam.

Just! so wa - was Glevi-
Just op. Janatant

45/ Actam.

wa - Just

Juel sidder og taler med Baronessen, der er mer end elskværdig. Eva kommer ned fra Verandaen, - bliver staaende stille et Øjeblik, da hun ser de to..og gaar saa hurtigt videre, - ned i Haven. Juel vender sig, - genkender hende, - rejser sig hurtigt og med et Par åndskyldende Ord forlader han Baronessen, der med et ærgerligt Udtryk i Ansigtet ser efter ham - for saa at rejse sig og nysgerrigt at følge efter ham.

45. Sanatoriets Have.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer fra en Sidesti, - sætter sig paa en Bænk i Forgrunden. Paa hendes Øjne kan man endnu se, at hun har grædt. Juel kommer hurtigt gaaende..Eva rejser sig uroligt. Juel hilser smilende, griber hendes Haand og fører den til sine Læber..Eva vender sig fra ham og vil trække Haanden til sig..Men han beholder den i sin. Han har opdaget, at Ringen er borte..han drejser hende om mod sig og peger paa den tomme Ringfinger Eva nikker....og sænker Hovedet..Med et triumferende Smil drager han hende ind til sig, - taler lidenskabeligt og indtrængende til hende.. Baronessen kommer fra en Sidesti, - staar stille og betragter Parret med et spodsk Smil..Eva vender langsomt sit Ansigt op imod Juels.., og forglemmende alt slaar hun sine Arme om hans Hals., Baronessen forsvinder..Med en Triumphators Mine bøjer Juel sig ned over Eva..Billedet fortøner.

46. Daglistuen hos Klarskov. Nogen Tid senere.

Paakl.

Pers. Rekv:

Klarskov sidder i Karnappen ved en Kop Kaffé og en Avis..Hans Opmærksomhed fanges ved en Notøts:-

Den kendte Øjenlæge, Dr.med. Axel Juel med Frue har taget Ophold paa

paa Sandby B adehotel.

Mah ser, at Notitsen river op i hans gamle Hjertesaar..Han tager et Billede fra Bordet og betragter det vemodigt.

46.a. Fotografi af Eva.

46b. Hans Hoved synker langsomt ned mod Brystet. Billedet toner bort.

47. Badhotellets Terrasse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel sidder ved en drink, en Bog og en Cigar. Eva læser i nogle illustrerede Blade. Hendes Skønhed er ikke blevet mindre, siden hun er blevet gift. Hendes Dragt er enkelt - men elegant. Hun holder engang imellem op med at læse,- lukker Øjnene og lader Lommetørklædet glide hen over dem. Juel bliver opmærksom paa det,- spørger - Eva smiler beroligende. Jeg har i de sidste Dage haft Smerter i Øjnene!- undertiden er det, som alt flimrer for mig..men det gaar i Reglen strax over igen, saa det betyder vist ikke noget!

Juel rynker Brynene, rejser sig..og ser paa hendes Øjne. Han bliver nogett urolig og betyder hende, at de hellere maa gaa op.

48. Elegant Hotelvarelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Da de er kommen ind, ser han paa hendes Øjne gennem en Lup,- bliver betænkelig, bader hendes Øjne med en Vædske. Hun udspørger ham uroligt. Han trækker paa Skuldrene: Dine Øjne er ikke saa lidt angrebne! Du bliver nødt til at gaa med mørke Brillor foraløbig. Bliver Øjnene udsat for alt for stærkt Lys, risikerer du at blive blind igen!

Eva sætter sig stille. Han gaar ophidset op og ned ad Gulvet, standser i den aabne Altandør, ser ned..Pludselig giver det et Ryk i ham.

48a. Fugle - Perspektiv-Billede.Paakl.Pers. Rekv:

En Bil standser udenfor Hotellet. Baronesse von Holten,- blødnæse og elegant,- stiger ud. En Kammerpige følger hende.

48 b. Hotelværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Juel vender sig langsomt fra Døren,- grubler, Eva ser overrasket paa ham. Han tager hurtigt et Par mørke Brilller frem og smider dem paa Børdet,- gaar saa ud - med et flygtigt Nik til Eva..Hun stirrer efter ham,- tager saa Brillerne paa...og gaar ud efter ham.

49. Hotel-Vestib ule.Paakl.Pers. Rekv:

Juel kommer hurtigt ned ad den brede Trappe. Baronessen, der har staaet og talt med Portieren, gaar hen mod Trappen, hvor hun møder Juel..Overraskelse Glæde. Eva kommer langsomt ned ad Trappen, bliver ubehagelig til Mode, da hun ser sin Mand og Baronessen i livlig Samtale..Juel bliver ærgerlig, da han ser Eva komme..De to Kvinder hilser køligt paa hinanden.Baronessen peger spørgende mod Evas Brilller. Juel forklarer nonchalant..Baronessen lader meget medfølelse og deltagende. Hun tager smilende Afsked og vil til at gaa op ad Trappen, da hun betænker sig, giver Pigen sit Overstykke og sin Hat..og gaar ud sammen med Juel og Eva. Juel helliger Baronessen al sin Opmærksomhed.

50. Uden for Hotellet.Paakl.Pers. Rekv:

Juel og Baronessen kommer ind i livlig Passiar..Eva kommer lidt bag efter dem.

51. Parken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel gør Baronessen opmærksom paa de forskellige Herligheder.

52. Ved Stranden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Baronessen kaster sig gratiøst ned i Sandet, betyder leende Juel. at han har at gøre ligesaa...Eva sætter sig paa en Bank, der staar lidt fra dem, uden at fortrække en Mine betragter hun de to, der snakkende og leende bombarderer hinanden med Sand. Pludselig ser Baronessen paa sit Ur og farer op: Vi skal jo snart spise,- og jeg skal først klædes om! Vi ses selvfølgelig ved Middagen!

Og hun rækker smilende Juel sin Haand og svæver bort med et flygtigt Nik til Eva. Juel stirrer betaget efter hende og vender sig saa mod Eva og peger op mod Hotellet. Eva rejser sig...og gaar.

53. Baronessens Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Pigen er ved at pakke Kuffertene ud, da Baronessen bruser ind. Hun kommanderer med Pigen, til hun har fundet den Kjøle frem som Baronessen synes om. Baronessen betragter sig selv i det store Spejl, og nikker tilfreds. Med et triumferende Smil om Læberne begynder hun paa omklædningen.

54. Hotelværelset som 47.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel og Eva ind. Efter at have tænkt sig lidt om, siger Juel:

Du maa hellere faa Middagen serveret heroppe i Dag! Det vil være saa ubehageligt baade for Dig og mig, om Du mødte op ved Middagsbordet med de hæslede Brillær!

Han nikker kort - og gaar. Eva staar et Øjeblik som forstenet. Saa tager hun langsomt Brillerne af og lader sig hulkende falde ned i en Stol. Saa hæver hun Hovedet, stirrer eftertænksomt frem for sig.. Med et beslutsomt Nik rejser hun sig og gaar hurtigt ind i

55. Paaklædningsværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Hun stiller sig foran Spejlet, nikker og giver sig hurtigt og nervøst med fast sammenknebne Læber..til at finde den eleganteste og dristigste Kjole frem, hun har. Begynder at klæde sig om.

56. Baronessens Paaklædningsværelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Baronessen fuldfører ved Piegns Hjælp sin Paaklædning,- betragter tilfreds sin elegante Fremtoning i Spejlet - og gaar.

57. Juels Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel er i Færd med at trække i Kjolen. Han nikker smilende til sit Spejlbillede.

58. Evas Værelse.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva staar foran Spejlet..Den elegante Dragt fremhøver hendes usædvanlige Skønhed. Hun smiler lidt bittert til sit Spejlbillede - og stirrer saa frem før sig. Vil det lykkes hende at tage Kampen op med Rivalinden? Hun gaar pludselig hen mod Døren..lytter, søger at bekæmpe sin Uro.. og lukker saa Døren op.

59. Hotelværelse som 47.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel kommer ind, finder nogle Cigaretter frem. Eva kommer fra sit Værelse. Juel stirrer overrasket og uforstaaende paa hende, spørger saa heftigt..Hun nikker bestemt, med en Antydning af et Smil paa Læberne...Juel vil gøre hende Forestillinger..Hun peger roligt paa Uret, det er paa Tide, de kommer ned. Hun gaar hen mod Døren, Juel standser hende, griber Brillerne og vil nøde hende til at tage dem paa. Hun tager dem roligt, knuser dem mod Gulvet, og gaar ud ad Døren. Juel stirrer maabende og Hovedrystende efter hende...Han er ømponeret af hende, der er Beundring i det Blik, han sender hende. Han gaar hurtigt ud

60. Spisesalen.

Paakl.

Pers. Rekv:

Baronessen kommer ind i den store, elegante Spisesal, hvor allerede en Del af Badegæsterne har slaaet sig ned ved Bordene i smaa sluttede Selskaber. Baronessen ser sig om efter et Bord,- finder et i Forgrunden - ud mod Verandaen,- sætter sig. Eva og Juél kommer ind. Baronessen rejser sig og hilder,- kaster et forundret Blik paa Eva. De 3 sætter sig. Eva kommer til at sidde saaledes, at Solen skinner ind paa hendes Ansigt,- men hun lader sig ikke Mærke med noget. Baronessen er saa

60^a Klassenverksamhet

Klasskonv med sina elever -

60^a Spisalen

daarende som muligt. Eva staar ikke tilbage for hende i Elskværdighed. Af og til kniber hun Øjnene til..hendes Ansigt fortækker sig i Smerte, - men hun gør alt, for at de andre ikke skal lægge Mærke til noget. Baronessen har taget en Blomst fra Vasen og sidder og leger med den i Haanden, Eva bryder en anden Blomst af og fæster den i sin Mands Kjoleopslag..Juel er noget forvirret..ser ikke ud til at være særlig glad ved Situationen. Servøringen begynder.

61. Paa Terrassen. Efter Middagen. X — ?

Paakl.

Pers. Rekv:

Terrassen ligger badet i Sol. Juel, Eva og Baronessen kommer, Eva er træt og svimmel,---har mest Lyst til at opgive det hele. Uset af de andre, der er optaget af hinanden, trykker hun Haanden mod sine smertende Øjne...tager sig saa sammen med en Viljeanspændelse, sætter sig ned ved de andre og lader glad og munter. Kaffen bliver serveret...Likøren rekvireres...Juel byder Baronessen en Cigaret, tager selv en, vil stikke Etuiet i Lommen igen, men Eva lægger Haanden paa hans Arm og tager ogsaa en Cigaret.. Han ser overrasket paa hende, hun nikker smilende, faar Ild paa Cigaretten,. Hun sidder med Ansigtet vendt mod Solen.

61A. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Man ser Evas Ansigt..Hun smiler og taler livligt, medes Taarerne langsomt løber ned ad hendes Kinder.

61b. Juel skænker Likøren. De griber deres Glas, hilser, men idet Eva vil føre sit Glas op til Munden, giver det et Ryk i hende,

x - 62^a ~~Handen~~ Haven -
Baronessen

Glasset falder ud af hendes Haand, og hun fører med et Angstskrig sine Hænder op for Øjnene Juel springer bevæget op, bøjer sig over hende. Hun tager Hænderne fra Ansigtet og griber krampagtigt om Bordkanten, rejser sig, og strækker Armene frem for sig:

Det er Mørke om mig!...Som det var tidligere!

Hun synker ned paa Stolen, og hendes Hoved falder ned paa Brystet. Baronessen og Juel stirrer forvildet paa hinanden..Saa griber Juel Eva i Armene og føre hende bort. Baronessen er noget uhyggelig til Mode. Det varer dog kun et Øjeblik - saa trækker hun paa Skuldrene og tømmer roligt sit Likørglas.

62. Hotelværelset-som 47.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel leder Eva ind, faar hende anbragt i en Stol og undersøger saa hendes Øjne:

Der er ikke den mindste Chance for, at en Operation vil kunne skaffe Dig Synet igen! Du kunde jo ogsaa have ladet være med at negligere mit Paabud om at gaa med Brillor!

Eva svarer ikke..Hendes Ansigt er som hugget i Marmor. Pludselig synker hun hulkende sammen. Juel ser paa hende. Et Glimt af Medlidenhed kommer frem i hans Blik..for straks at forsvinde igen. Han tænder en Cigaret og gaar arrigt op og ned ad Gulvet.Eva løfter langsomt Hovedet og siger: Lad os tage hjem med det samme! Vi har jo inegen Fornøjelse af at blive her længere.

Juel nikker kort...og gaar og ringer. X -

63. Foran Hotellet. Afrejsen.

Paakl.

Pers. Rekv:

En Bil - belæsset med Kufferter, holder udenfor Hotellet. Baronessen kommer gaaende, og idet samme kommer Juel og Eva (som han leder) ud fra Hotellet. Juels Ansigt klarer op, da han ser Baronessen. Hun tager venlig Afsked med dem..Juel hjælper sin Kone ind i Billaan.

63a. Nærbillede.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel bliver et Øjeblik staaende paa Trinet, tager en Seddel op ad Lommen.og praktiserer forsigtigt Sedlen over i Baronessens Haand. Saa stiger han ind, og Bilen kører....

63b. Baronessen læser:

Kære Fru Baronesse!

Jeg vil ikke skilles fra Dem, paa denne Maade! Send mig et Par Ord, naar De kommer tilbage til Hovedstaden. Jeg maa se Dem, maa tale med Dem!

Axel Juel.

Et triumferende Smil glider over Baronessens Læber..Hun gaar langsomt ind i Hotellet.

64. Elegant Spisestue hos Juels.

Paakl.

Pers. Rekv:

I evigt Mørke.

Eva og Juel ved Desserter. Evas Bevægelser er noget famlende, men hun bevæger sig uden Vanskeligheder om i Lejligheden..De spiser i Tavshed. Pigen kommer ind med et Brev. Han læser:

Kære Doktor!

Jeg burde egentlig ikke opfylde Deres Bøn..men har ondt af Dem.

Venter Dem ved Indgangen til Slotsparken i Aften Kl+ 7. Men skal vi ses

oftere, maa De hellere komme hjem til mig. Det er bekvemt og mere sikkert.

Nina von H.

Juels Ansigt klarer op....Eva bevæger Næseborene, peger mod Brevet:
Hvem er det Brev fra? Jeg kan mærke, det er parfumeret!

Juel stikker hurtigt Brevet i Lommen, svarer kort og arrigt, ser mod Væguret (6 $\frac{1}{2}$) og gaar hurtigt ud. Eva rejser sig, støtter sig til Bordet, lader urolig og angstlægg Haanden glide hen over Panden..Efter et Øjeblik's Betænkning gaar hun langsomt ud.

65. Soveværelset.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel har smidt Jakke og Vest,- tager en Kjoleklædning frem, kaster den over en Stoleryg, ser med rynkede Bryn paa de ikke helt rene Lakstøvler, gaar saa ud med den i Haanden. Fra Døren i Baggr. kommer Eva ind, føler sig frem, finder Kjoøen, mærker paa den, at det er en Kjoleklædning, lægger den overrasket ned igen..Hun lytter og træder hurtigt tilbage mod Døren.Juel kommer ind med Støvlerne, bliver ubehagelig til Mode, da han ser Eva: Jeg skal hen og se til en Patient, som har skrevet efter mig! Men lad mig have Fred! Jeg har travlt og lader Støvlerne falde. Eva gaar stille ud af Stuen..Juel ser efter hende, trækker paa Skuldrene og giver sig i Lag med Omklædningen.

66. Evas Kabinet.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer langsomt ind, gaar uroligt op og ned ad Gulvet, sætter sig og vrider sine Hænder.

67. Soveværelset.

Paakl.

~~69^a Form Sparks
Hall.~~

Pers. Rekv:

Juel trækker i Kjolen, kaster en Frakke om sig, griber sin Hat og gaar.

68. Evas Kabinet.Paakl.Pers. Rekv:

Eva sidder hensunken i dybe sørgmodige Tanker, rejser sig og lytter, gaar saa hurtigt ud.

69. Soveværelset.Paakl.Pers. Rekv:

Eva ind, famler sig til Juels Frakke, som han har kastet fra sig paa en Stol, tager Breve o.lign. op ad Lommen, holder Brevene op mod Næsen. Det parfumerede Brev. Hun finder det rigtige Brev, lægger de andre i Lommerne igen - tager Papiret ud af Konvolutten, sidder og drejer det nervøst i Haanden, hjælpeløst. Da toner Klarskovs Billede frem (som i Billede 40, hvor han bad hende komme til sig, hvis hun behøvede en Vens hjælp)..Synet forsvinder. Hun stryger sig over Øjnene, der kommer mere Ro over hende..Hun rejser sig, ifører sig i Hast sit Øvertøj og gaar...med Papiret i Haanden.

70. Udenfor Ejendommen.Paakl.Pers. Rekv:

Eva kommer ud af Gadedøren, gaar hurtigt hen ad Gaden, -støttende sig til Husmuren. Hun forsvinder om Hjørnet.

71. Gade.Paakl.Pers. Rekv:

Eva kommer, stadig holdende sig til Husmuren. Hun spandser, spørger en Forbipasserende. Han nikker og peger fremefter. Eva takker og gaar videre. Den Forbipasserende ser hovedrystende efterhænde.

72. Foran Slotsparcken.

Paakl.

Pers. Rekv:

Juel gaar og venter. Baronessen kommer. Megen Gensynsglæde. Juel raaber en Bil an... De kører bort.

73. Ny Gade.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva kommer, spørger en Dreng. Han peger over Gaden. Eva gaar ned fra Fortovet..staar og venter, til Trafikken bliver mindre stærk.

74. Daglistuen hos Klarskov.

Paakl.

Pers. Rekv:

Enkefru Klarskov sidder og strikker. Klarskov sidder ved en Bog, smækker den saa i...og rejser sig..gaar hurtigt ud..Strax efter kommer han til Syne i Døren - vinker Farvel til Moderen med sin Hat.

75. Gaden.

Paakl.

Pers. Rekv:

Eva gaar langsomt og forsigtigt over Gaden. Eh Bil kommer nærmere i fuld Fart. Eva farer forfærdet sammen,- springer til Side (udaf Billedet) i Bilens Kørselretning..Bilen fylder hele Billedet, idet det brydes.

76. Udenfor Klarskovs Gadedør.

Paakl.Pers. Rekv:

Klarskov kommer ud, farer pludselig forfærdet tilbage og ådyrter ud af Billedet.

77. Gaden.Paakl.Pers. Rekv: _

Eva ligger under Bilen, der er standset. Juel og Baronessen stiger ud af Bilen - forfærdede. Klarskov kommer løbende til, hjælper en Betjent med at drage Eva frem, bliver dybt rystet, da han genkender hende. Juel bliver ogsaa forfærdet ved Synet. Klarskov ser paa ham med et fjendtligt Blik, men han kan ikke forhindre ham i at hjælpe sig med at bære Eva op i Huset. En Betjent sendes efter en Læge. Baronessen læner sig op ad Vogn døren, eh Besvimelse nær.

78. Daglistue hos Klarskov.*Eva's Venelse*Paakl.Pers. Rekv:

De to Mænd bærer Eva ind og lægger hende forsigtigt paa Divanen. Fru Klarskov er dybt rystet, Juel er helt ude af sig selv af Angst og Samvittighedsnag. Klarskov er langt roligere, giver Juel en Ordre. Han gaar. Klarskov bøjer sig ned over den bevidstløse Eva, griber hendes Haand og finder Papiret krampagtigt trykket i den, tager det forsigtigt ud af Haanden..., og løser det. I det samme kommer Juel ind med et Vandfad. Klarskov vender sig mod ham, viser ham Brevet. Juel synker sammen under Klarskovs gennemborende Blik, sænker saa skyldbevidst Hovedet. Klarskov peger bydende mod Døren, og Juel vakler ud.. Klarskov bøjer sig igen over Eva.. Han og Moderen bader hendes Ansigt.